

Telegraful Român

Organ național-bisericesc. Intemeiat în 1853 de

Abonamentul:
pentru parohii cl. I Lei 750.000; cl. II Lei 620.000;
cl. III Lei 450.000. Particulari Lei 500.000. Autorității
și străinătate Lei 800.000. De sprijin Lei 800.000.
Pentru America 10 Dolari.

Articole și corespondențe
se adresează REDACȚIEI Telegraful Român Sibiu
strada Mitropoliei Nr. 45. — Articole nepublicate
nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate se refuză.

Prețul ins...
un cm.² 1500 Lei pentru... dacă se publică
de mai multe ori se dă rabat corespunzător

Abonamentele și inserțiunile
se adresează ADMINISTRAȚIEI foii Tele-
graful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Onor. Asociațiunea pentru literatura
română și cultura poporului român
Sibiu
Str. Șaguna 8

Nr. 8406/1947 Pres.

Nicolae,

din îndurarea lui Dumnezeu Arhiepiscop al Arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia și Sibiu și Mitropolit al Românilor ortodocși din Ardeal, Banat, Crișana și Maramurăș

Iubitului cler și popor: Har și milă dela Dumnezeu Tatal și dela Domnul nostru Iisus Hristos

Pe temeiul articolelor 132 și 134 din Statutul pentru organizarea Bisericii ortodoxe române, prin aceasta convocăm și declarăm convocată Adunarea eparhială a Arhiepiscopiei noastre, în sesiune extraordinară, pe ziua de **Duminecă, 31 August a. c.**, ora 9 dimineața, în biserica catedrală din Sibiu, când se va oficia sfânta Liturghie și chemarea Duhului Sfânt, după care va avea loc deschiderea Adunării și ținerea ședințelor în localul designat spre acest scop.

Dat în Sibiu la 5 August 1947.

(ss) **NICOLAE,**
arhiepiscop și mitropolit

Pastorație modernă

Când spunem »pastorație modernă«, nu ne gândim niciodată la o activitate pastorală cu totul nouă, care să rupă complet legătura cu pastorația clasică. Ci ne gândim numai la o pastorație turnată pe măsura trebuințelor actuale ale vieții și în special la pastorația în cadrul sindicatelor, despre care am vorbit și în numerele trecute.

După ce în amintitele numere am arătat folosul unei atari pastorații, de data aceasta încercăm să dăm câteva principii, îndrumări și sugestii relativ la organizarea pastorației în sindicate.

Pentru că organizarea este o cerință firească și primordală pentru reușita oricărei întreprinderi în domeniul vieții omenești. Dacă realizarea oricărui scop din mersul obișnuit al vieții omenești, implică în sine o organizare corespunzătoare, atunci cu atât mai mult cere acest lucru întruchiparea celui mai înalt scop pe care-l urmărește pastorația: desăvârșirea morală și dobândirea fericirii veșnice.

Oricât de nobil ar fi scopul ce-l urmărim, dacă activitatea ce tinde spre realizarea lui nu-i bine concepută și organizată, atunci ușor poate apuca pe căi greșite și să aducă mai multă pagubă decât folos. În consecință, necesitatea organizării corespunzătoare a pastorației în cadrul sindicatelor, stă mai presus de orice îndoială.

Dacă o condiție prealabilă a activității pastorației în sindicate este organizarea ei, atunci această cerință nu trebuie trecută niciodată cu vederea. Preocuparea serioasă de această chestiune și găsirea unei soluții adecvate, se impune cu atât mai mult, cu cât e vorba de o acțiune cu totul nouă la noi și de un domeniu cu totul neexperimentat.

Pentru desfășurarea cu succes a pastorației în cadrul sindicatelor, e nevoie de elemente speciale, de stimulare, de îndrumare și de întărire

nouii continui. Dacă de acestea e nevoie în domeniul pastorației obișnuite, atunci cu atât mai mult se impune necesitatea acestora în domeniul unei pastorații speciale și atât de pretențioase.

Ori, toate aceste condițiuni de muncă promițătoare de succes, se pot dobândi numai printr-o bună organizare a pastorației în sindicate, organizare ce are și rostul de-a evita întrebunțarea deplasată sau de prisos a forțelor de muncă. Ea mai are menirea de-a unifica, coordona și închege puterile de lucru, dirigindu-le pe drumul cel mai bun și mai scurt ce duce la realizarea scopului respectiv.

Să nu se pară cuiva, că exaltăm importanța organizației în cadrul unei întreprinderi spre realizarea unui anumit scop. Știm foarte bine și punem în afară de orice discuție și îndoială, adevărul, că în orice întreprindere duhul este elementul care dă impuls și dinamizează orice acțiune, dar acest duh trebuie organizat corespunzător scopului urmărit. Adevăr care rezultă cel puțin indirect din cuvintele sf. Scripturi: »Mărturisesc că aveți râvnă, dar nu după cunoștință«. (Rom. X, 12), adică nu-i destul să aibi râvnă spre ceva, ci această râvnă trebuie turnată pe tiparul unor principii, ceea ce se face prin organizație. De aceea, credem că putem afirma următoarele: Organizarea ține în mod inerent și ființial de activarea conducerii pastorale a sindicatelor. Tăria și taina izbânzii acestei pastorații rezidă considerabil în buna ei organizare.

Știm că revine altcuiva decât nouă sarcina și competența de-a da directive detaliate pentru organizarea pastorației în sindicate. Din partea noastră ar fi fost de ajuns apăsarea pe necesitatea organizării corespunzătoare a acestei pastorații. Totuși pentru că credem a fi de folos cu ele, încercăm să dăm și unele principii, îndrumări și sugestii relativ la organizarea activității în discuție.

Când e vorba de organizarea unei pastorații în cadrul sindicatelor, atunci nu trebuie să se uite în primul rând faptul, că aici își găsește severă verificare adevărul: *Omul sfințește locul*. De aceea, cea dintâi nevoie ce trebuie satisfăcută, este crearea unui corp pastoral special, adică pregătirea unui mânănciu de păstori de suflete anume în vederea acestui scop. Căci fără păstori capabili să ia cu destoinicie în mână pastorația în cadrul sindicatelor, respectiva acțiune este dela început sortită insuccesului.

Altă taină a succesului acestei pastorații, este pregătirea specială a unor apostoli laici devotați și recrutați tocmai din rândurile sindicaliştilor după principiul: »apostoli din propria lor stare«. Fără pregătirea unor atari cadre, pastorația în sindicate este aproape cu desăvârșire imposibilă, deoarece acestea sunt singurele elemente în stare să asigure accesul deplin al preotului pe tărâmul acestei pastorații speciale. Atari apostoli ușurează apoi munca preotului și o fac cât mai efecace posibil.

Cu aceste elemente de avangardă, pregătite, Biserica poate face primul pas în câmpul pastorației respective: cunoașterea adevărată a terenului, pentru a se aplica principiile și metodele cele mai indicate și mai eficace.

Cât privește activitatea însăși pe teren, ea trebuie să țină cont mai întâi de considerentul, că realitatea atât de reliefată și de complexă a stărilor sociale din diferitele sindicate, impun principiul: Pastorația modernă trebuie să caute în toate împrejurările și pe cât posibil, cea mai strânsă legătură cu diferitele domenii de viață, în care poporul își trăiește credința sa. Iar când ca păstori de suflete nu mai putem înrăuri în acest domeniu formând direct, atunci ne rămâne totuși posibilitatea de-a decide în ultima instanță asupra durabilității spiritului și principiului de pe acest tărâm, făcând ca acestea să crească din puterea harului și adevărului divin.

Această rodnică »creștere de viață« în duh creștin, se realizează la masele poporului numai printr-o formă de instrucție și educație tăiată cu totul pe măsura spațiului și atmosferei de viață specială a acestor mase. Căci numai așa duhul creștin pătrunde adânc în inimi și formează real sufletele.

Ne dăm seama că în condițiile actuale de viață, pastorația profesionalilor e foarte greu de organizat și în unele cazuri imposibilă. Cu toate acestea, NU trebuie să renunșăm nici odată la o atare pastorație, a cărei lipsă ar fi cu totul gravă pentru noi. În aceste zile când profesia e chemată să desfășoare o înrăurire atât de hotărătoare în formația sufletească a masselor, cercurile bisericesti sunt datoare a cugeta serios în ce chip putem înrăuri și forma în duh creștin spațiul de viață din cuprinsul cadrului organizatoric al sindicatelor. Posibilități sunt multe, dar trebuie puse în mișcare și valorificate.

Dacă organizarea pe sindicate a acestei pastorații, nu-i cu puțință, atunci s'ar putea ca organizațiile băr-

Sfințirea bisericii din parohia Baci-Brașov

Pe culme de deal, la întretăierea văii Timișului cu Țara Bârsei și la capătul celor șapte sate săcelene, se află un frumos lăcaș dumnezeesc, care cu toată vechimea lui de peste o sută de ani (1808), poate sta cu vrednicie în orice oraș al țării.

Impreună cu celelalte patru biserici din Săcele, socotite monumente istorice, biserica din Baci stă ca o mărturie a puterii de credință și a spiritului de jertfă al Românilor noștri săceleni. Renovarea și înfrumusețarea ei s'a făcut înaintea recentului războiu, din daniile credincioșilor și mai ales cu ajutorul mărinosului ctitor, Dl Nicolae Bunescu, care a plătit în întregime pictura, făcută de pictorul Muțulescu și cu stăruința C. preot Victor Marin.

Actul sfințirii l-a săvârșit în ziua de 3 August a. c. însuși I. P. Sf. Mitropolit Nicolae, înconjurat de un numeros sobor de preoți, în frunte cu P. C. consilier Ieronim Grovu, P. C. Prot. stavr. Dr. Nicolae Stinghe, diaconii I. Circov și V. Gârbu dela Sibiu.

După săvârșirea slujbei I. P. Sf. Sa a rostit o caldă și impresionantă chemare la Hristos și Evanghelie, care a adus lumină, nădejde și eredință în sufletul numeroșilor credincioși care au luat parte la acest praznic. Înaltul ierarh a cuprins în chemarea sa și un larg program de viață și un îndreptar sigur pentru vremurile noastre. Biserica și Evanghelia sunt singurele izvoare din care se poate adăpa sufletul omeneșc însetat de pace, dreptate, liniște, bună înțelegere și libertate. La ele se află »țintele veșnice ale vieții«. Tălmăcind apoi, în imagini clasice, rostul greutăților de azi, I. P. Sf. Sa îndeamnă pe credincioși să rămână statornici în credința strămoșească și — precum și-au împodobit sfântul lăcaș — să-și împodobească și viața cu fapte bune.

La agapa ce s'a servit în localul școlii primare, au vorbit, pe lângă I. P. Sf. Sa, Dl I. Strat, prefectul județului, P. C. Prot. Dr. N. Stinghe, Prof. I. Sulica, notarul, directorul școlii și ctitorul N. Bunescu. Tuturor le-a mulțumit C. Preot Victor Marin.

Cu prilejul acestui praznic al credinței în Săcele, I. P. Sf. Sa a împărțit binecuvântarea de a purta brâu roșu C. preoți P. Leucă și Victor Marin.

V.

bătești și femeiești din sânul Bisericii, să-și consolideze clădirea și să-și intensifice lucrarea asupra masselor respective, luând serios în mână — sub destoinicie conducere a ierarhiei — chestiunea pastorației în cadrul profesionalilor.

Oricum s'ar contura detaliile ei de organizare, să nu uităm niciodată, că pastorația profesionalilor trebuie să pornească dela specificul stării sociale respective, pentru a-i comunica puterea de viață creștină într-o formă adecvată și apropiată ei.

C. SÂRBU

Nr. 7551/1947.

Notificare oficială

În Academia teologică „Andreiană” din Sibiu, se pot înscrie absolvenții cu diplomă ai Seminarilor teologice, precum și absolvenții liceelor teoretice cu bacalaureat.

Cererile de primire pentru anul academic 1947/48 în Academia teologică „Andreiană” se vor adresa Consiliului Arhiepiscopesc din Sibiu până la 1 Septembrie 1947, însoțite de următoarele documente în original:

1. Extras de botez;
2. Extras de naștere;
3. Diploma de bacalaureat seminarial sau liceal;
4. Dovadă de purtare dela oficiul parohial local.

Toți studenții sunt obligați a locui în internatul Academiei.

Inscrierile la Academie se vor face în zilele de 29 Septembrie—4 Octombrie 1947; în 9—11 Octombrie studenții se vor mărturisi și cumineca. Între 6—11 Octombrie se vor ține și examenele sesiunii de toamnă, diferență, anuale și licență.

Deschiderea solemnă a anului academic se va face Duminecă în 12 Octombrie 1947, iar începerea cursurilor Luni în 13 Octombrie, ora 8 dimineața.

Studenții cari nu se vor prezenta la timp la înscriere, vor fi considerați retrași din Academie.

Înainte de înscriere, fiecare student va achita la oficiul de casă al Consiliului Arhiepiscopesc suma de Lei 2.400.000 ca primă rată din taxa de întreținere în internat, plus 500.000 Lei didactru și 800.000 Lei uzaj și stricăciuni. Taxa anuală de întreținere în Internatul Academiei este de 7.200.000 Lei. Consiliul Arhiepiscopesc își rezervă dreptul de a majora sau micșora taxa în cursul anului, dacă scumpetea va crește sau se va micșora. Pentru studenții noi înscriși stau la dispoziție mai multe burse de câte 1.050.000 Lei lunar. La Rectorat studenții vor achita, la înscriere, taxa de Lei 250.000.

Cei primiți în Internat vor mai aduce următoarele alimente în natură din care vor depune la înscriere 1/2 parte, iar restul la Crăciun:

130	kgr.	faiană de grâu, cernută
6	"	grăsime de porc topită
160	"	cartofi cal. I.
18	"	ceapă " "
140		bucăți ouă.
5	kgr.	unt de lemn rafinat
15	kgr.	cucuruz boabe (un ddl)
5	"	brânză curată de oaie
20	"	fasole albă
3	"	prune uscate
1	"	săpun de rufe
4	"	slănină afumată
1	buc.	ștergar de vase

Alimentele necorespunzătoare se refuză.

Inscrierea se face la Rectoratul

Academiei, după ce studenții vor dovedi cu chitanțe, că au achitat rata I din taxa de întreținere și au depus la Internat 1/2 parte din cota de alimente. Tot la înscriere studenții anului I din Arhiepiscopie sunt obligați să prezinte o declarație scrisă și de părinți ori tutori, la oficiul parohial, în care se obligă, că după absolvirea cursurilor teologice vor intra și vor servi cel puțin 5 ani în clerul Arhiepiscopiei, — în caz contrar, vor restitui ajutoarele de cari vor fi beneficiați în Academie. Studenții din alte eparhii sunt obligați să achite un adaos de 200.000 Lei peste taxa de întreținere în internatul Academiei, drept cheltuieli cari nu pot fi acoperite din fondul Arhiepiscopiei de Sibiu.

Cei primiți în Academia teologică (an I sau în alți ani veniți din altă parte), vor fi supuși înainte de înmatriculare, unei vizite medicale și analize. Tinerii anului I vor trece și un examen de aptitudini muzicale, cu caracter eliminativ.

Fiecare student va aduce cu sine îmbrăcămintea necesară, precum și hainele de pat cu schimbările de trebuință, pentru spălătul cărora se vor îngriji singuri. De asemenea vor aduce toți câte o saltea pentru paie.

Părinții protopopi, preoții și profesorii de religie sunt invitați a sfătui pe tinerii buni, ieșiți din școlile secundare, ca să îmbrățișeze chemarea preoțească. Vor atrage în special atențiunea asupra faptului că tinerii lipsiți de mijloace și merituoși vor beneficia de burse cari se vor distribui numai în semestrul II.

Absolvenților Academiei teologice „Andreiană” li se acordă titlul de licențiat în teologie.

Preoția a fost slujba cea mai de cinste și mai iubită în trecutul neamului nostru, deschizând larg teren de muncă pentru binele poporului. Ea este și astăzi chemarea care dă cele mai înalte rosturi pentru viața unui om. Pentru omul de studiu, teologia deschide cele mai vaste și mai atrăgătoare perspective cu problemele ei vitale, cu realitățile cele mai esențiale, spre care se îndreaptă preocuparea omului. Pentru omul de acțiune, care vrea să joace rol important în direcționarea vieții neamului și a societății, preoția oferă marile ei posibilități și necesități misionare cu cuvântul și cu fapta.

Nu există azi nici o misiune mai nobilă căreia să-și închine omul viața, ca preoția și studiul teologic.

Sibiu, din ședința secției bisericicești a Consiliului arhiepiscopesc, ținută la 11 Iulie 1947.

Consiliul Arhiepiscopesc

50 de ani

Reuniunea de cântări din Săliște care și-a închinat toată munca sa cultivării cântecului religios și românesc, a împlinit 50 de ani de existență. Acest moment însemnat a fost prăznuit în 27 Iulie a. c., când întreaga Săliște a îmbrăcat haină de măreță sărbătoare.

Programul prăznuirii a început în biserică cu răspunsurile la sf. Liturghie, după care a urmat slujirea unui parastas pentru membrii răposați ai reuniunii și cuvântarea ocazională a p. Octavian Flucș.

În sala de festivități a Școlii primare s'a ținut apoi Adunarea generală festivă a reuniunii, prezidată de dl. Alexandru Iosof. Seara la ora 9 în aceeași sală, s'a des-

fășurat un frumos program artistic, compus din coruri și din opereta muzicală „La șezătoare” de T. Brediceanu, în prezența unui public numeros în frunte cu dl. prefect al județului, Dr. Aurel Mocanu.

Nădăjduim că și de aici înainte Reuniunea de cântări din Săliște, va cultiva cu aceeași vigoare cântecul românesc.

Pr. O. F.

**C. preoți să stea
în fruntea mișcării**

Oastea Domnului

Din viața Școlii Normale de băieți „A. Șaguna” — Sibiu

În opera de ajutorare a regiunilor infometate, elevii și profesorii școlii noastre și-au dat totdeauna obolul lor creștinesc conduși de principiul Evangheliei creștine: „Să nu știe stânga, ce face dreapta ta”. Un fapt deosebit însă ne îndeamnă să dăm la o parte vâlul tăcerii și să încrustăm la răbojul amintirilor, ultima danie, pe care elevii au făcut-o colegilor lor dela Școala Normală de băieți din Bârlad.

Ca un răspuns, la apelul lansat de I. P. S. Sa mitropolitul nostru Nicolae, într-o zi la rugăciunea de seara, ținută în capela mitropolitană, elevii s'au legat să renunțe la o parte din pâinea lor cea de toate zilele, ca prin suferință să aline suferințe și mai mari. Astfel s'au economisit 250 kg. faiană de grâu, pe care o delegație de 2 elevi au dus-o la Bârlad.

Ce i-a făcut să se lege tocmai de această școală?

În urma cutremurului din toamna anului 1940, edificiul Școlii Normale din Bârlad s'a deteriorat în așa fel, încât a trebuit să-și închidă porțile. Elevii au fost împrăștiți la alte școli normale. Nouă ne-a revenit cl. II-a. Legătura sufletească, cimentată atunci între Sibieni și Bârlădeni, a trezit acum sentimente, care i-a îndemnat la fapt această.

Și au mai făcut ceva elevii clasei a VIII-a din anul acesta, pentru foștii lor colegi de cl. a II-a de la Bârlad. Din banii realizați cu spectacolele date la Teatrul municipal, au pus două premii de câte 500.000 Lei fiecare: unul pentru elevul care intru-nește cele mai multe și mai temeinice însușiri de caracter religios moral, altul pentru o lucrare cu titlul: „Amintiri din Sibiu anul 1941”. Au socotit ei așa că tineretului nu-i stă frumos să cerșească și nici să i se ofere pomană. El trebuie să învețe ca și din neazuri să iasă prin muncă cinstită. Iată de ce a oferit ocazie de muncă răsplătită după merit și nu de milogeală după ofrandă.

Prin adresa Nr. 1842/947 Direcțiunea Școlii Normale din Bârlad, mulțumind pentru făina trimisă, ne aduce la cunoștință că cele două premii au fost atribuite conform dorinței donatorilor. Totodată ne trimite lucrarea premiată a elevului Vieru Ștefan din cl. a VIII-a, din care spicuim câteva fragmente:

„Parcă trăiesc și acum clipele acelea plăcute, când, într-o noapte de primăvară, am coborât în gara semiobscură a Sibiului și o trăsură cu un cal avea să mă transporte ca pe un colet, singura deosebire că eu aveam adresa vorbită, la destinație. Șoseaua mergea paralel cu Cîmbul și reflexia lunii armonizată cu murmurul râului, îmi pregătea sufletul pentru contactul, în cel de al doilea an de școală normală, cu o nouă școală. N'aș fi crezut atunci, că ar fi fost școli, care să se deosebească de aceea a noastră, după cum nu cred astăzi că Școala Normală din Sibiu și-ar avea asemănare în întreaga țară.

Dela intrare te simți adânc impresionat și ușile cu înfățișare de porți, ce te pun în contact cu interiorul luxos, parcă s'ar deschide numai la zile mari. Ca unul, care nu mai văzusem asemenea locaș destinat culturii, am rămas uluit și nu cred să fi închis un ochiu în noaptea aceea, așteptând cu nerăbdare zorile zilei și ale unui început de nouă viață...

Goarna înlocuise clopoțelul deșteptător și sădise în sufletul meu o disciplină liber consimțită, pășind cu voieșie către sala de meditație, unde eram deseori vizitați de ceilalți colegi și conșcolari, care ne primiseră asemenea copiilor din institutul lui Pestalozzi la arderea Altdorfului, cu brațele deschise. Ei au înțeles suferințele oaspeților lor rămași fără local din cauza cutremurului și le-au dat ajutorul, atât moral cât și material. Profesorii au fost aceia, care au contribuit efectiv la îndreptarea noastră, dându-ne înbold la învățătură: „Deși veniți la jumătatea lunii Februarie a. c., dorul lor de muncă și stăruința profesorilor a făcut ca anul să și-l poată încheia cu bine, deodată cu colegii lor” (din rev. școlii „Gândul nostru”). Profesori ca Gh. Noveanu, L. Bo-

loga, Gh. Maior și alții, vor rămâne mult timp în mintea noastră, deoarece ne-au fost ca niște părinți.

Serbările, organizate de elevi cu concursul profesorilor, cât și corul religios bine organizat, care dădea răspunsurile liturgice, împreună cu acela al Școlii Normale de fete, în catedrala mitropolitană, îți infierbânta sângele și te înălța sufletește.

Este vie în amintirea mea, ziua petrecută la ferma școlii, care a fost mai mult o vizită decât o zi de practică agricolă, cu prilejul căreia am avut de învățat multe lucruri folositoare, luând exemplu de muncă stăruitoare. O fermă model, cum rar mai întâlnești, te face să lucrezi cu dragoste, fără să simți cea mai mică oboseală.

Atunci mi-am putut da seama de proveniența unei mese atât de bogate și felurite în internat, care a făcut pe unii din colegi să se desvețe de a mai da faimoasele „lovituri” pe la dulapurile celor cărora le aducea câte ceva de acasă. Nu am văzut în această școală lacăte „șinx”, cum se obișnuia pe la noi, ci dimpotrivă, o singură cheie se potrivea la mai multe dulapuri. Cine însă ar mai fi îndrăznit să pună mâna pe ceva, când nu-i lipsea nimic și pe lângă aceasta era crescut într-o atmosferă de moralitate și religiozitate, care ne-o probează însăși existența capelei, ce făcea parte din corpul școlii și rugăciunile, care se țineau regulat dimineața și seara.

Dormitoarele, spălătoarele, sălile de clasă, sala de gimnastică și câte altele îmi țin trează conștiința și mă îndeamnă să scriu pagini de adevăr, în timp ce unul care nu a avut prilejul să le trăiască, citindu-l, le-ar crede simple plămuiuri.

Grădina larg deschisă spre munți mi-a servit deseori de refugiu, când mă năpădeau amintirile celor dragi și nu-mi mai puteam stăpâni lacrimile. Astăzi mi se întâmplă același lucru, dar spre deosebire de atunci, nu-mi mai găsesc loc de refugiu.

Către sfârșitul anului, când dorul de meleagurile părintești se înfipse adânc în inimile colegilor, un cântec care îmi sună și acum în urechi, un amestec de bucurie și jale în același timp, răsună pe coridoarele școlii, asociindu-ni-se toți elevii și în special cei din ultimul an:

„Trec ani de zile de școală...”

Când am pornit din gara viu luminată de un soare de vară, am nimerit chiar în ultimul vagon și pe scară, privind cum fugeau șinele în urma trenului, iar sirena de pe acoperișul școlii asemănându-se tot mai mult cu o gămălie de ac, un fior rece mi-a trecut prin inimă și eram ferm convins că: „Partir c'est mourir un peu”.

Astăzi, când tot mai greu mă simt apăsător de soartă, gândul îmi zboară peste munți și visul de totdeauna va fi acela al revederii Școlii Normale de băieți „Andrei Șaguna” din Sibiu, dacă nu voi avea posibilitatea trăirii a cel puțin câțiva ani pe meleagurile Sibiului”.

Acestea sunt impresiile, care au stăruit vie în mintea elevului de cl. II-a normală. Suflet și trup, școala noastră și-a creiat o tradiție strâns legată de aspirațiile și năzuințele poporului nostru, pe care ține să le sădească în inima oricărui tânăr adăpostit la vatra ei.

Cucericii preoți sunt rugați să îndemne tinerii, care doresc să urmeze o școală secundară, să vină la școala Bisericii, unde sunt crescuți în dragoste față de credința strămoșească și popor.

L. B.

Organizați Reuniuni de femei

Răspândiți cu drag

Telegraful Român

Organul lui Șaguna din 1853

Nr. 7634/1947

Notificare oficială

despre primirea în Școala de cântăreți bisericești „Dimitrie Cunțan” din Sibiu

Școala ortodoxă română de cântăreți bisericești: „DIMITRIE CUNȚAN” din Sibiu, întemeiată în anul 1927, sub grija Arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia și Sibiu, are menirea să crească, pe seama sfintei noastre Biserici, cântăreți pricepuți, conducători de coruri sătești și credincioși luminați.

În afară de cântarea bisericească, elevii acestei școli primesc o educație religioasă-morală cât mai îngrijită și au prilej să se inițieze și în câte o deprindere practică folositoare pentru toată viața lor. Programul școlii prevede cursuri de albinărit, pomărit, legumărie, agricultura rațională, etc.

Cu începerea noului an școlar, Școala de cântăreți bisericești din Sibiu se recomandă din nou celor mai aleși fii ai drept-credinciosului nostru popor și cu deosebire acelor care dintr-un anumit interes și creze o carieră liniștită, o viață frumoasă și pusă în slujba preamării lui Dumnezeu prin cântarea bisericească.

Tinerii, cari doresc să fie primiți în această școală pentru anul școlar 1947/48, își vor înainta cererile, până la 25 Sept. 1947, pe adresa: „Direcțiunii Școlii de cântăreți bisericești „D. Cunțan” în Sibiu”, însoțindu-le de următoarele acte:

1. Carte de botez,
2. Certificat de naștere,
3. Certificat școlar (cel puțin patru clase primare),
4. Certificat de bună purtare dela parohul local,
5. Certificat medical, dovedind că solicitantul nu suferă de boli contagioase și nu are defecte corporale.

În această școală se primesc numai fiii ai Bisericii noastre având vârsta de 15 ani împliniți. Examenele de admitere și cele de corigență sunt rânduite astfel: Joi 25 Septembrie, examenul de corigență la cursul II; Vineri 26 Sept., examenul de corigență la cursul I-ii; Sâmbătă 27 Sept., examenul de admitere, iar Luni 29 Sept., începerea cursurilor.

Elevii primiți vor aduce cu sine: două schimburi, haine de pat (saltea, pătură sau plapoadă, perină, două rânduri de cearcăfuri), două ștergere, etc., cuțit, furculiță, lingură și o ceașcă pentru ceai. Tacămurile trec în proprietatea școlii. Fiecare elev va aduce cu sine și o pereche de pantofi simpli de casă, spre a-și cruța încălțăminte.

Uniforma școlii este costumul național românesc.

Toți elevii sunt interni. Ca urmare, în contul taxelor de întreținere, vor aduce, la înscriere, suma de Lei 6.000.000 și, deodată cu prezentarea în internatul școlii, vor preda economatului 125 kg. făină de grâu cernută, 100 kg. cartofi, 5 kg. untură de porc toptită, 2 kgr. ulei comestibil, 4 kgr. brânză de oale, 6 kgr. fasole uscăie, 10 kgr. ceapă, 20 ouă, 2 kg. săpun, 1 buc. șterg de vase de 60 cm. lungime.

Din 125 kgr. făină de grâu, 25 pot fi înlocuite cu 40 kgr. făină de porumb.

Fiecare elev va mai achita la înscriere următoarele taxe: Lei 560.000 pentru bătă, Lei 300.000 pentru spălat, Lei 500.000 pen-

tru stricăciuni, Lei 140.000 pentru bibliotecă. Total: 1.500.000 Lei. *Atragem atenția tularor elevilor că nu vor putea fi primiți în internatul școlii înainte de a face dovada achitării integrale a taxelor în bani și cel puțin a unei jumătăți din alimente.*

Având în vedere împrejurările vieții de azi, Direcțiunea școlii își rezervă dreptul de a mări sau micșora taxele de întreținere după cum vor fi prețurile pieței.

Cursurile durează trei ani de teorie și un an de practică.

După absolvirea școlii se eliberează Diploma de cântăreț bisericesc. Pe baza acestei diplome cântăreții bisericești vor fi retribuiți din bugetul Statului cu un salariu lunar fix. Această măsură s'a pus în aplicare încă din 1 Aprilie 1937 și astăzi sunt retribuiți lunar aproape toți absolvenții școlii. Pe lângă aceasta, cântăreții vor avea uzufructul sesiunii cantonale, obținută din reforma agrară.

Onoraria Preoțime e poftită a celi această Notificare credincioșilor noștri în sfânta biserică în trei Dumineci consecutive și a îndemna părinții să-și trimită fiii buni la Școala de cântăreți bisericești.

Totodată mai dispunem Oficiilor parohiale spre știri și strictă conformare următoarele:

a) Parohiile care angajează absolvenții ai Școlii de cântăreți din Sibiu, până la introducerea acestora în statele de salarizare, să le asigure din casieria parohială un salariu lunar potrivit, conform hotărârii Adunării eparhiale din 1933 emisă de Noi cu Nr. 6621/933.

b) Cântăreții cu diplomă de la Școala de cântăreți din Sibiu să fie angajați pe lângă cei bătrâni calificați din parohiile noastre, Consiliul parohial având obligația să le asigure jumătate din uzufructul sesiunii cantonale.

c) Cântăreții cu diplomă de la Școala de cântăreți angajați în parohii cu cântăreți necalificați, să se bucure de dreptul de a ocupa strana dreaptă, având Consiliul parohial îndatorirea a le asigura două treimi din sesiunea cantonală și din toate venitele cantonale.

Posturile de cântăreți bisericești devenite vacante nu se vor mai putea întregi decât cu absolvenții ai Școlii de cântăreți.

Parohiile noastre, care dispun de mijloace materiale, întrucât vor avea tineri săraci dar dornici de a ajunge cântăreți bisericești, sunt poftite a vota pe seama acestora taxele de întreținere la școală.

Cunoscând că Biserica are lipsă de fii treji și luminați, care pot fi atât de minunat pregătiți pentru misionarismul dumnezeiștilor sale învățători și în școala noastră de cântăreți bisericești dela Sibiu, apelăm la iubita noastră preoțime și la bunul nostru popor, să nu nesocotească chemarea de față, ci — dimpotrivă, — să facă din ea datorită sufletului cu urechea plecată la inima Neamului.

Sibiu, din ședința secției bisericești dela 11 Iulie 1947.

Consiliul Arhiepiscopesc

Dar părintele Mihălțan, sprijinit de credincioșii puținți dar inimoși din Ciugud și mai ales ajutat de fratele C. sale, arhitectul Mihălțan din Alba-Iulia, a mers înainte și încetul cu încetul, sionul credinței a fost desăvârșit, iar în cea din urmă Duminecă a lunii Iulie a. c., praznicul tânosirii a dat tuturor deosebita mulțămire sufletească a încununării unei jertfe bineprimite înaintea oamenilor și a lui Dumnezeu.

Răsplată meritată

Înalt Prea Sfințitul nostru Mitropolit a fost pe deplin mulțămit de cele aflate în Ciugud, a lăudat pe puținii credincioși pentru râuna lor, iar preoșilor Mihălțan, — celăl bătrân din Limba — ca și tânărului din Ciugud, le-a dat binecuvântarea de-a purta brâu roșu.

La praznicul dela Ciugud, a luat parte dl prefect al județului Alba, o seamă de personalități din împrejurimi, corul protopopesc, care s'a distins în mod deosebit. I. P. S. Sa a fost însoțit de P. C. părinte Gh. Secas, consilier arhiepiscopesc; Arhid. I. Circov și diac. V. Gârbu.

Martor

Adevărata religie

Dacă ar avea cineva puțința de-a orbește dreptul Iov prietenilor despre viața de dincolo de zare: „Dar eu știu că răscumpărătorul meu este viu și că El, în ziua cea de pe urmă, va ridica iar din pulbere această piele a mea ce se destramă. Și din carnea mea voi vedea pe Dumnezeu. Pe El îl voi vedea și ochii mei îl vor privi nu ai altuia. Și de dorul acesta măruntaele mele tânjesc în mine” (Iov 19, 25—27).

Noi suntem pământ și cenușe și nu ne putem împotrivi păcatei or, cari mărturisesc împotriva noastră. Numai dacă ne vom micșora și ne vom socoti nimic înaintea lui Dumnezeu și când ne vom desbrăca de orgoliul efemer al părerilor despre sine, atunci ne va întâmpina darul Lui și lumina se va apropia de inima noastră. „Ci-mi va arăta căile vieții, umplea-mă-vei de veselie cu fața Ta și la dreapta Ta de frumuseți veșnice mă vei sătura” (Psalm 15 11).

Pentru ca să putem gusta o parte cât de inimă din balsamul divin, care scaldă lumea într'un ocean de haruri — trebuie să ne umilim cu fruntea în pulbere înaintea Lui.

Este de mirare că fără nici un merit Dumnezeu ne păzește și ne îmbrățișează cu atâta bunătate, cu toate că de greutatea tinei suntem veșnic trași la pământ.

Din timp în timp, înainte de venirea Mântuitorului, credința în fericirea vieții veșnice s'a înrădăcinat și statornicit în inimile închinătorilor adevăratului Dumnezeu. În cele dintâi veacuri ale lumii, Dumnezeu a lăsat un fel de nour asupra acestui adevăr și părerile de rău ale dreptilor ar fi fost prea vii, dacă ar fi știut că răsplătirea lor trebuia să fie amânată sau întârziată.

Mântuitorul a ridicat vălul care acoperea mângăietorul tablou al vieții viitoare și a pus în lumină, zice sf. Ap. Pavel, viața și nemurirea prin Evanghelie. Prin venirea Sa, a inflăcărat dorința oamenilor pentru fericirea veșnică, dând cele mai strălucite dovezi, înviind morții și înviind El Însuși a treia zi, rupând legăturile celor ferecați.

Atât învierea corpurilor cât și viața veșnică sunt două probleme mărturisite de Simbolul credinței și se cer a fi gândite și aprofundate: „Felix qui potuit rerum cognoscere causas!” (Virgiliu, Georgice II, 489), dar cu adevărat: „Fericii cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu” (Mat. 5, 8).

Preot I. Fulea

Pensionarea unui preot harnic

Fruntașa parohie Tău (prot. Blaj), a petrecut Duminecă 6 Iulie a. c. o zi memorabilă. În cadrele cercului preoțesc, convocat în mod excepțional, fostul paroh, p. Ioachim Marcu, pensionat la cererea proprie pe data de 1 Martie a. c., după 36 de ani de păstorie, și-a luat rămas bun dela colegii și dela credincioșii din acea parohie.

Sf. Liturghie, săvârșită în bătrâna biserică de lemn a satului, a întrunit în jurul sfântului prestol, în afară de preotul pensionat, pe preoții Ioan Opriș, adm. prot. al tractului Blaj, Marian Breazu (Mihălț) preș. cercului preoțesc, Nicolae Popa (Secășel), Cornel Moldovan (Berghin), N. Bogdan (Ohaba), Aurel Străuș, noul paroh din Tău și p. prof. Dr. Grigorie T. Marcu. La pricaz s'a predicat p. M. Breazu, președ. cercului preoțesc.

La sfârșitul sf. Liturghii, a luat cuvântul p. adm. prot. Ion Opriș, care a recapitulat viața de sbucium pastoral a preotului pensionat Ioachim Marcu. Paroh în Broșteni (1911—28) și apoi în Tău (1928—1947), iar între timp administrator parohial în Bogatul-Român, Armeni și Lupu, p. I. Marcu s'a străduțit cu tragere de inimă și cu deplin succes să ridice nivelul de viață religioasă al păstorișilor săi și să înzestreze parohiile în cari a ostenit cu cele trebuincioase propășirii lor. Datorită ostenețelor sale au luat ființă și au activat cu spor asociațiile religioase pentru adulți, femeii și tineret în Broșteni și Tău, s'a completat eclezia parohială din Broșteni dela 6 la 12 jug, s'a cumpărat casa parohială și a fost ridicată o impunătoare biserică nouă în Bo-

Este surprinzător de impresionant, cum

Praznicul

dela Ciugud

O parohie de numai 500 suflete și-a sfintit o podoabă de biserică

Duminecă 27 Iulie a. c., a avut loc târnosirea bisericii noi din Ciugud, jud. Alba, prin rostul I. P. S. Sale Dr. Nicolae Bălan, Mitropolitul Ardealului. A fost un praznic cu un adânc înțeles. Cei ce-l prăznuiau se întrăbau plini de bucurie: „Se petrece într'adevăr sfințirea bisericii noastre, sau este numai o închipuire a noastră?”

În roșu

Prin anii 1939—40, 1941 și 42, scriitorul acestor rânduri se afla în Alba-Iulia. De câte ori coboram din Cetate, privirea mi se sprijinea pe clădirea în roșu a bisericii din Ciugud. Cele două turnuri și cupola bisericii înălțate spre ceruri, alcătuiau parcă o rugă de taină, cerând ajutor, pentru a ajunge la împlinire. Singur îmi tot ziceam: „În aceste vremuri grele să zidești biserică, este o încercare cam îndrăzneată”.

gatul Român. În Broșteni și Tău a creat fonduri de zidire a unor biserici noi. Cu cheltuiala sa a renovat radical biserica din parohia Lupu, cedând în acest scop toate veniturile sale din salariu, stolă și eclesie pe câțiva ani de zile.

Descendent al unei adevărate dinastii de preoți, cari au păstrat parohia Tău aproape fără întrerupere de pe vremea episcopului Vasile Moga, pe cei trei copii cari i-au mai rămas în viață, din șapte câți a avut, i-a arânduit în slujba Bisericii. Fiul său cel mai mare, preotul Dr. Grigorie T. Marcu, e profesor de Teologie la Sibiu. Cele două fete, Lucia căs. preot C. Tipuriță și Eugenia căs. preot A. Străuț, sunt preotese în Vale (prot. Saliște) și Tău (prot. Blaj).

Mișcător a fost cuvântul de despărțire roșit de preotul pensionat Ioachim Marcu, căruia i-a răspuns, în numele foștilor săi enoriași, directorul școlar Marin Mastraghină.

S'a făcut apoi instalarea noului paroh, preotul A. Străuț.

Petrecuți de cântările înălțătoare ale membrilor Oastei Domnului, preoții participanți s'au îndreptat spre casa parohială.

După masa de amiază s'a săvârșit slujba vecerniei, urmată de o slujbă de ploaie făcută în câmp, de o adunare însușiță a Oastei Domnului, toate cu predici de rigoare, și de sf. Maslu.

Participant

Dumnezeu în familie

Fiecare război răvășește ființa umană până în cutele cele mai ascunse ale sufletului. Omul devine o brută. Animalizat în tranșee, unde-și scormonește palat în țărână, mândria de altădată, stău pitulați cu droaia, ca niște naufragiați din arca păcii, până când se acioaie răzmirița bătaie de gloanțe.

Cu fețele smolite și supte, bătuți de vifor și slujiți de griji, scăpații din cei mulți se întorc după o vreme la casele lor — ostroave în arșiță — pentru ca să-și refacă material, căminul...

E primul lor gând! Ei nu știu că în această stare de convalescență socială, după reșezarea vieții în făgașele ei normale, sunt pândiți de alte gânduri haine, cu vechiu culcuș, care p'ind să țâțăie în cămara inimii lor, ca niște arsenalști iscusii.

Sunt puțini de tot acei care în îmbrățișările cu moartea n'au cunoscut și alte îmbrățișări prin bulboacele frontului. Iar cei puțini care s'au smuls din brațele morții, refuzând și altfel de brațe, aceia se întorc la casele lor ca niște cimpoieri ai adevărului pentru care s'au luptat, l-au slujit, l-au trăit. Aceștia nu-și tângue ogradă dărăpănată, nici sărăcia care a făcut sălaş prin toate, nu-i înspăimântă. Un singur dor îi paște și acela-i balsam nou pentru viața ce-i așteaptă: familia, cu Dumnezeu în mijlocul ei!

De dorul familiei și cu dragostea pentru ea, purtată ca un zălog în ranița sufletului, au înădușit clăia de patimi zile și ani de-a rândul.

De acum ei sunt ai familiei. Pe fiecare îl întâmpină în pragul porțiței sau pe poamodul casei, câțiva plăieși mititei, de mână... Măicuța lor — ca o fecioară, — scapă mai toate boabele din strugurul ochilor... Cele patru brațe părintești deodată se întâlnesc în coviltir ca niște brațe de sulfină într-o îmbrățișare plânsă de bucurie.

Și într'adevăr, numai Dumnezeu care a străjuit porțile sufletuștii ale celor doi, poate să înțeleagă taina contopirii mai presus de om, a sufletelor care se iubesc într'adevăr... Cât de sdravănă e familia cu Dumnezeu în mijlocul ei și cât e de binecuvântată!...

Dar, cei mulți care se întorc, nu mai vin cu brațele deschise pentru o îmbrățișare curată... Foate că nici acasă nu-i mai așteaptă o soțioară-maică, ci o angajată a păcatului. Întâlnirea lor nu mai sfârșie de dor, ci e mai mult o bolboroseală silită, oficială, Poate că vlăjgănuți n'au voit să aibă

destui sau deloc și cine deci să le fi făcut gard cu aripi de inger la porțile inimii?... Unde nu e Dumnezeu în familie, se

tăuește păcatul ca un junghiu în spata drumețului. Și-apoi zilele care se scurg de-a-tunci, nu mai sunt zile de traiu, ci troiene de galceavă. Și u.u.l și altul slobod suierul șerpilor inverșunați... Casa lor poate nu e în paragină, dar se destramă rostul familiei de pe o zi pe alta.

Băzându-se de-o parte sau reciproc, privirea lor își pierde seninul; mâinile nu mai lovesc în lucru, ci se stroșesc una pe alta. În locul luminii de taină, familia zdruncinată se nvalue în beznă. Nu mai e ordine, nici ascultare, nici program de lucru, nici masa masă. Omenia s'a risipit; sfiala și bu-necuviența nu mai au gardini.

O curte părăsită e năpădită de bălării. Taina căsniciei, sfâșiată prin compromisuri, respinge pe Dumnezeu, refuză ocrotirea Cerului și-și sparge capul de toți pereții vieții.

Vecinii își mereu alarmați... Așchiile urii sar într'una din barda diavolului, dincolo de miezuină. Totul însă până la o vreme. Lumea știe ce fac. Vorbește de ei. Unii-i compătimesc, alții îi judecă și toți la un loc sunt sătui de asemenea spectacol.

Așa se bântue o familie care nu vrea să aibe pe Dumnezeu înrânsa. O!, și sunt prea multe asemenea familii... Câte lacrimi deșarte se varsă de mamele care fug — pe apucate — cu câte un copil în brațe, ca să scape de urgia așa zisului „soț"... Câți prunci nevinovați nu adorm seara târziu — cu jalea timpurie în gene — și fără cină, din pricina bosumflării părinților?! Unde mai e „creșterea", când se nasc sub trădare? Unde mai e „exemplul" când baiera dragostei familiare e forfecată în adulter?

Doamne, numai Tu mai poți întoarce sufletele bântuite de ură și dispreț, la pace și unire. Apleacă aripi de inger peste casele din năprasna și ocrotește pruncii pe căi mai senine, Sloboadă prin ulucele cerului, harul dragostei peste cei innoptați în vrabjă și fii pretutindeni prezent ca un prieten, Tu, Doamne, în familii...

Preotul Nichifor Todor

Nr. 8513

Comunicat

Constatând că achitarea diferențelor de abonament, pe anul în curs, la publicațiile noastre periodice („Telegraful Român", „Revista Teologică" și „Lumina Satelor" cu „Oastea Domnului") lasă de dorit, îndrumăm Oficiile noastre protopopești și parohiale să ia măsuri prompte pentru lichidarea neîntârziată a acestor datorii.

P. C. protopopi și C. preoți-parohi nu trebuie să dea uitării faptul că aceste publicații nu au niciun fel de subvenții, ele fiind exclusiv din abonamente — iar pe de altă parte, tipografia nu lucrează pe credit.

Până la data de 31 Aug. a. c., Oficiile protopopești ne vor raporta cari parohii n'au dat urmare acestei dispoziții, spre a lua măsurile de rigoare.

Sibiu, la 31 Iulie 1947.

Consiliul Arhiepiscopesc

Serviciul religios în catedrala din Sibiu

6. Vineri 15 August 1947, la Adormirea Maicii Domnului, servesc: cons. Ieronim Grovu, prot. Mihail Neagu și dir. Simion Iacob; diaconii: Anatolie Scurtu și Iosif Bolog. — Predică: prot. Mihail Neagu.

7. Duminică în 17 August 1947, servesc: Prot. Mihail Neagu, prof. Dr. Grigorie T. Marcu și dir. Simion Iacob; diaconii: Vasile Gârbu și prof. Dr. Emilian Vasilescu. — Predică: prot. Dr. Grigorie T. Marcu.

8. Duminică în 24 August 1947, servesc: Prot. Mihail Neagu, duhov. Nicodim Belea și prof. Dumitru Calugăr; diaconii: Simion Macarie și Vasile Gârbu. — Predică: prot. Mihail Neagu.

9. Vineri în 29 August 1947, la Tăierea

capului Sf. Ioan Botezătorul, servesc: Cons. Dr. Andrei Gâlea, prot. Mihail Neagu și dir. Simion Iacob; diaconii: Anatolie Scurtu și Iosif Bolog. — Predică: prot. M.h. Neagu.

10. Duminică în 31 August 1947, servesc: Prot Mihail Neagu, duhov. Nicodim Belea și prof. Dumitru Calugăr; diaconii: Simeon Macarie și Vasile Gârbu. — Predică: duhovnicul Nicodim Belea

INFORMAȚIUNI

INTERNE:

În urma demisiei păr. prof. Dr. S. Șiclovian, cu purtarea agendelor de rector al Academiei teologice din Arad, a fost încredințat păr. prof. Dr. Ilarion V. Felea.

† Preotul Gheorghe Malene, dela parohia I. A. R. din Brașov, a adormit în Domnul, în urma unui trist accident. Tânăr și inimos, preotul Gh. Malene a reușit să tragă o brazdă simțită în ogorul sufletesc al unui cartier muncitoresc. Moartea lui, în slujba lui Hristos și a credincioșilor săi, pecetluiește începuturile unei parohii noi.

EXTERNE

Bulgaria a cerut să fie admisă în O. N. U.

Gânditorul É. Gilson a fost de curând primit la Academia franceză.

Mareșalul Montgomery va vizita în curând Franța.

S'a semnat acordul comercial anglo-ungar.

Au început la Washington, conversațiile anglo-americane cu privire la producția minieră din Ruhr.

Nr. 1053/947

(38) 1—3

Concurs

Pentru întregirea barohiei vacante de clasa II-a Zagon cu filia Păpăuți din protopopiatul Oituz, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post sunt

1. — Salar dela stat, conform pregătirii și încadrării.

2. — Locuință în fosta școală confesională, parohia luându-și obligațiunea de a face reparațiile necesare pentru a fi locuibilă, până la construirea noii case parohiale.

3. — Sesiunea parohială în întindere de 12 jug. 406 stj. p. și grădina de 1 jug. 1365 stj. p. din maternă.

4. — Dreptul de folosință a pădurii de 5 jug. conform planului de exploatare, parohia neluându-și angajament asupra exploatareii și transportului.

5. Una jumate ferdelă de bucate dela fiecare familie (grâu, orz, seacă sau porumb) iar vâduvele jumătate. Cine nu are bucate, le va răscumpăra la prețul zilei, sau prin muncă în natură.

6. — Venitele stolare obișnuite din parohie.

Indatoriri.

1. — Cel ales va predica în toate Duminicile și sărbătorile în biserică și va face catehizația la școala primară, din maternă și filie.

2. — Va activa statutar în cadrele societăților religioase și culturale din parohie, și filie.

3. — Serviciul divin în maternă se va face 2 Duminici, iar a 3 în filie. De sărbători mari în prima zi, în maternă, iar a doua zi în filie.

Cererile de concurs prevăzute cu toate actele reglementare și autorizația de candidare dela P. V. Cons. Arhiepiscopesc, se vor înainta în termen la oficiul protopopesc Oituz din Tg. Săcuiesc, jud. Treiscaune. Concurenții se vor prezenta în parohie cu în-cuviințarea Oficiului protopopesc, pentru a servi, predica și face cunoștință cu poporul.

Tg. Săcuiesc 30 Iulie 1947.

Oficiul protopopesc ort. rom. Oituz în înțelegere cu consiliul parohial.

Ioan I. Rafiroiu
adm. prof.

Nr. 7612/1947.

(37) 2—3

Concurs

Pentru întregirea postului de paroh la parohia vacantă de cl. III Silvașul de jos, protopopiatul Hațeg, se publică concurs cu termen de 30 zile.

Venite:

1. Salarul dela Stat conform pregătirii teologice și anilor de serviciu.

2. Sesiune parohială veche 4 jugăre arător, 1¹/₂ jugăre pășune și 9 jugăre pădure, iar sesiune parohială din reforma agrară 6 jug. fânaș.

3. Adău și zile de lucru (clacă) benevole, fie în natură, fie în bani prin bunăînțelegere între preot și popor.

4. Stola uzitată în protopopiat.

Indatoriri:

Catehizația în școala primară și predica în Dumineci și sărbători.

Cerurile de concurs, însoțite de acte și de binecuvântarea arhierescă de candidare, se vor trimite pe adresa: Oficiul protopopesc ortodox român, Hațeg.

Sibiu, din ședința secției bisericesti a Consiliului arhiepiscopesc, ținută la 11 Iulie 1947.

Consiliul arhiepiscopesc

Oficiul protopopesc ort. român al Târnavei

Nr. 155/1947.

(35) 3—3

Concurs

În conformitate cu ord. P. V. C. Nr. 4261/1947 se publică concurs pentru întregirea parohiei de cl III Velț, din acest protopopiat, cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salar dela Stat.

2. Sesiune parohială 24 jugăre, arător și fânaș.

3. Folosința cimitirului vechiu cu grădina și vie.

4. Locuință în casa ce va câștiga parohia până la reclădirea casei parohiale distrusă prin bombardament.

5. Stola obișnuită în protopopiat.

6. Două sorți de lemne din pădurea comunei Velț, tăiate și aduse de parohieni.

Parohia Velț este la o distanță de 3 km. până la șoseaua cu autobuz Mediaș-Târnaveni — Tg.-Mureș, iar până la băile Bazna, 5 km.

Indatoriri:

1. Cel ales va predica în toate Duminicile și sărbătorile în biserică și va catehiza în școala primară.

2. Va activa statutar în cadrul societăților religioase și culturale din parohie.

Cerurile de concurs provăzute cu toate actele reglementare și cu autorizația de candidare dela I. P. Sf. Mitropolit, se vor înainta în termen Oficiului protopopesc al Târnavei din Târnaveni, jud. Târnavă-Mică, iar concurenții se vor prezenta în parohie în Dumineca sau sărbătoarea ce le vom fixa-o, spre a cânta, eventual a liturghist, a predica și a face cunoștință cu poporul.

Târnaveni, la 9 Mai 1947.

În înțelegere cu Consiliul parohial.

Gheorghe Oprean
protopop

Citiți și recomandați
în cercurile D-Vstre

Revista Teologică

Organ pentru știința și viața bisericească - Apare lunar

sub patronajul I. P. Sf. Mitropolit
NICOLAE al Ardealului

Director:

Prof. Dr. Grigorie T. Marcu

Redacția și Administrația:

Academia teologică „Andreiană"
SIBIU, str. Mitropoliei 24-28